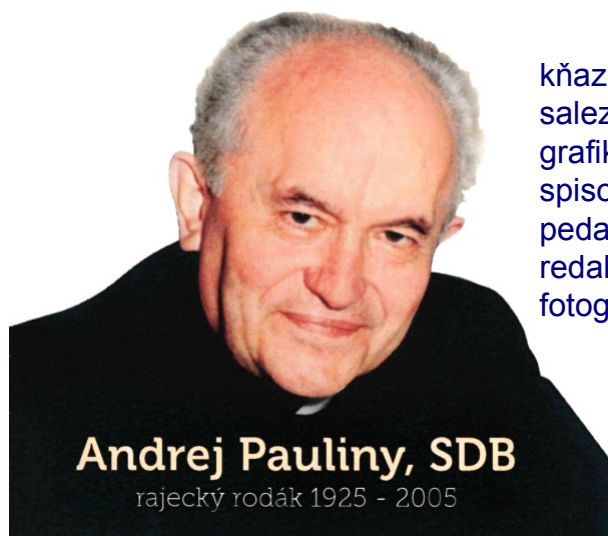

Andrej Pauliny, SDB - život a dielo

Autor: Slavomir Kalma, 07.10.2019

kňaz
salezián
grafik
spisovateľ
pedagóg
redaktor
fotograf

Krátky životopis

- narodil sa 21. 3. 1925 v Rajci
- 1943 - 1946 štúdium na gymnáziách v Šaštíne a v Trnave
- po praxi sa stal v r. 1949 poslucháčom Saleziánskej bohosloveckej školy v Žiari nad Hronom
- 13. - 14. 4. 1950 prebehla násilná likvidácia kláštorov komunistickým režimom, sústreďovanie bohoslovcov a rehoľníkov v Podolínci
- 22. 10. 1950 tajný útek do exilu
- po dokončení teologického štúdia v zahraničí prijatie kňazského svätenia 1. júla 1953, (hoci pre krajanov mohla byť odsľúžená primičná sv. omša až o 16 rokov neskôr 20. 7. 1969 pri krátkodobom uvoľnení režimu)
- 1953 - 1955 štúdium pedagogiky a katechetiky v Turíne, do 1970 pôsobenie v Turíne
- do 1992 pôsobenie v Ríme
- 1992-2005 pôsobenie na Slovensku

Barbarská noc a útek

Keď som 1. septembra 1949 nastúpil do seminára, vtedajší komunistický režim už pripravoval likvidáciu rehoľných domov, ktorá prebehla z 13. na 14. apríla 1950 - počas tzv. barbarskej noci. Najprv sme boli všetci slovenskí saleziáni sústredení v Šaštíne, potom o desať dní znova barbarsky odvezení do Podolíncu a iných sústreďovacích táborov. V Šaštíne nás mladších nútili, aby sme slobodne podpísali vyhlásenie, že odchádzame z rehole. My sme sa však slobodne rozhodli neodísť. Vtedy som sa začal veľmi modliť, aby som saleziánske a rehoľné povolanie nikdy nezradil.

Po piatich mesiacoch som bol preložený na "prevýchovu" do Pezinka, odkiaľ som sa výnimočne na pár dní dostal k rodičom do Rajca. Práve vtedy som sa dozvedel, že skupina mladších saleziánov pričinením Františka Revesa a blahoslaveného Titusa Zemana sa chystá tajne utiecť za hranice, a tak som sa pridal k nim. Z 22. na 23. októbra 1950 sme sa po veľkom a nebezpečnom prekročení Moravy dostali do rakúskej dedinky, kde sa nás ujali obetaví ľudia.

Po dvoch týždňoch putovania Rakúskom a celonočnom zdolávaní alpského priesmyku vo výške 2500 m.n.m sme sa dostali do Talianska. Dňa 4. novembra sme mohli pokľaknúť v Bazilike Panny Márie Pomocnice kresťanov v Turíne a ďakovať jej a donovi Boscovi za ochranu a pomoc.

Činnosť v zahraničí

- Od roku 1955 pracuje v Turíne ako redaktor rozšíreného mesačníka "Meridiano 12"
- 12 rokov pracoval ako vedúci audiovizuálneho oddelenia Libreria Dottrina Cristiana v Turíne, kde jeho rukami prešlo vyše 400 krátkych filmov s rôznymi námetmi: od náboženstva cez rozprávky po prírodné vedy, ktoré vychádzali v mnohých jazykoch
- Venoval sa aj edičným prácam pri vydávaní gramoplatní
- Nadviazal kontakty a spoluprácu aj s mnohými inými svetovými vydavateľstvami a na tému katechetickej práce mládežou prednášal na popredných medzinárodných fórach v Miláne, Florencii, Verone, Siene, Benátkach, ...
- V rokoch 1970-1976 sa stáva riaditeľom Malého seminárapri Slovenskom ústave sv. Cyrila a Metoda v Ríme
- 1976-1992 ako gymnaziálny profesor vyučuje náboženstvo, dejepis, sociológiu, kreslenie a estetiku
- V Taliansku vytvoril množstvo ilustrácií do kníh slovenských exilových tvorcov
- 16 rokov bol redaktorom časopisu Slovenské hlasy z Ríma
- počas 15-tich rokov spolupráce s Vatikánskym rozhlasom pripravil takmer 600 pätnásťminútových vysielaní

Činnosť pre Slovensko

- Návrat domov po 42 rokoch po páde Železnej opony 15. 9. 1992
- Učí na Gymnázium sv. Jána Bosca v Šaštíne
- Založil a niekoľko rokov redigoval časopis Mariánske zvony
- Pokračuje vo výtvarných aktivitách a v ilustrovaní kníh autorov kresťanského zamerania
- Je autorom viacerých kníh:
napr. Pokračovatelia dedičstva (1995), Víťazstvá mladých (1995), Kariéra svätých (1996) a iné.
- Sprievodca - tlmočník pri návšteve sv. Otca Jána Pavla II. na Slovensku
- Spolupracoval na časopise Don Bosco dnes
- Preložil veľa materiálov zo slovenčiny do taliančiny aj k beatifikačnému procesu k vyhláseniu Zdenky Schelingovej za blahoslavenú. Živo sa zaujímal o dianie v meste a farnosti Rajec, publikoval do miestnych periodík, prichádzal prednášať pre deti a mládež zo škôl v Rajci napr. na tému Turínske plátno, navrhol logo detskému speváckemu zboru Konvalinky, taktiež vitráže do Kostola v Ďurčinej, ...
- Pri príležitosti 800. výročia prvej písomnej zmienky mesta Rajec mu bolo v roku 1993 udelené "Čestné občianstvo mesta Rajec"

Ďakujem Pánovi, že som aj týmto spôsobom, skôr ako laik a samouk, mohol priblížiť aspoň trochu Toho, ktorý je KRÁSA ABSOLÚTNA týmto mojimi iskričkami krásy.
(z osobnej korešpondencie)

